

مقاومت چمن فستوکا به کاربرد سموم علف کش های کارفنترازون، بروموگزینیل کوئینکلوراک و سیدورون

پژمان مرادی، وحید عبدوسی، سید محمد موسوی نیا

دانشگاه آزاد اسلامی واحد ساوه

علف های هرز در هنگام کاشت و بعد از سبز شدن چمن ها همیشه مشکلات فراوانی را به وجود می آورند. در این تحقیق سعی شده تا اثر دو علف کش جدید کارفنترازون و بروموگزینیل در مقایسه با علفکش های سنتی کوئینکلوراک و سیدورون در میزان پوشش سطح زمین از طریق میزان پنجه زنی ۴۵، ۵۵ و ۶۵ روز بعد از جوانه زنی و خسارات وارده بر چمن مورد بررسی قرار گرفت. کوئینکلوراک به میزان ۰/۸۴ کیلوگرم در هکتار در زمان کاشت و به همین میزان ۳۵ روز بعد از جوانه زدن به کار رفت در تیمار دیگر به میزان ۱/۶۸ کیلوگرم در هکتار به همراه کارفنترازون به میزان ۰/۰۳۴ کیلوگرم در هکتار بعد از جوانه زدن استفاده شد که بیشترین خسارت را ۴۵ و ۵۵ روز بعد از جوانه زدن به دنبال داشت. کاربرد بروموگزینیل به میزان ۰/۲۸ یا ۰/۵۶ کیلوگرم در هکتار و یا کارفنترازون به میزان ۰/۱۷ یا ۰/۳۴ کیلوگرم در هکتار ۳۵ روز بعد از کاشت حداقل خسارت را داشته و کاهش در میزان پوشش چمن ندارد. درحالیکه کاربرد سیدورون به میزان ۶/۵ کیلوگرم در هکتار در زمان کاشت به دنبال آن کاربرد بروموگزینیل به میزان ۰/۵۶ کیلوگرم در هکتار ۳۵ روز بعد از کاشت خسارت کمی دارد ولی کاهش در میزان پوشش چمن ۵۵ روز بعد از جوانه زدن مشاهده شد. این داده ها نشان می دهد که بروموگزینیل و کارفنترازون را می توان با اطمینان در زمان استقرار بذرها تا ۳۵ روز بعد از جوانه زدن بدون هیچ اثری بر مراحل مختلف رشد چمن بکار برد